

מ"ת 51428/07/23 - מדינת ישראל נגד עודה עואדרה (עציר)

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 51428-07-23 מדינת ישראל נ' עואדרה (עציר)
תיק חיצוני: 148803/2023

בפני	כבוד השופט אהרון משניות
המבקשת	מדינת ישראל באמצעות עו"ד רפאל אביב (פמ"ד)
נגד	
המשיב	עודה עואדרה (עציר) באמצעות עו"ד נטלי אוטן

החלטות

נגד המשיב הוגש כתב אישום אשר מייחס לו עבירה של סחר בנשק, ועבירה נוספת של הפרעה לשוטרים במילוי תפקידו, והמבקשת עותרת למעצרו של המשיב עד תום ההליכים, ואילו באת כוחו מתנגדת לכך, וטוענת כי אין בתיק החקירה ראיות לכאורה לאישומו של המשיב.

בכתב המשיב נטען כי המשיב הוא אביו של סעיד ורודו של ריאד (להלן יכונה כל אחד מהם בשמו, ושניהם ביחד יכוננו השותפים), וכי עובר ליום 3.4.23 הוא קשר קשר ביחד עם השותפים לבצע עבירה מסוג פשע של סחר בנשק, במסגרת הקשר שוחח המשיב טלפנית עם אחד כמה פעמים, ותיאם איתו באופן מוקדם סחר והברחת כלי נשק, בניסיון שאינן ידועות במדויק למבקשת. במסגרת הקשר האמור, שוחח הנגאם עם האחר טלפנית במסגרת מנועד האמור בשעה 19:59, והשניים תיאמו כי סעיד יגיע אל האחר ברכב המאזדה החדש של הנגאם בכדי שהאחר ימסור כלי נשק לחזקתו של סעיד, וכי ריאד יאבטח את סעיד בניסיונו לאחר ובחזרה.

באותו מועד, בשעה 21:48, נהג ריאד בשבט שלום ברכב יונדאי, ופגש בסעיד שנסע ברכב המאזדה, ושניהם נהגו בסמיכות זה לזה לכיוון כביש 40 דרום במשך כ-20 דקות, ובשעה 22:14 נסעו שניהם על כביש 224 לכיוון מרחב צומת הגב, ובסמוך לצומת פנה סעיד שמאלה לדרך עפר עד שבשלב מסוים הגיע מולו רכב סדר שצער בסמוך לו, כאשר באותו זמן ריאד המתין ברכבו בכביש. בדרך העפר, האחר או מי מטעמו מסרו לסעיד 9 אקדחים מסוג גלוק ומחסנית תואמות לכל אחד מהם, כשהם עטופים בנפרד בניילון, ונמצאים בתוך שק שהונח בתחתית המושב האחורי שמאלו של המאזדה. בשעה 22:18 עזב סעיד את המקום, ונסע על כביש 40 בסמוך לרמת חובב, כשכלי הנשק נמצאים ברכבו, ולפניו נוסע ריאד ברכבו כדי לאבטח אותו. בסמוך לאחר מכן נעצר סעיד עם כלי הנשק.

ביום 13.7.23 הגיעו שוטרים לביתו של המשיב בשבט שלום בכדי לנעורו, וכשהבחין בהם החל להימלט ולרוץ בחלק האחורי של הבית עד שנעצר ע"י שוטרי שדרף אחריו, ועל כך מיוחסת למשיב עבירה של הפרעה לשוטרים במילוי תפקידו.

ב"כ המבקשת עותר למעצרו של המשיב עד תום ההליכים וטוען כי יש ראיות נסיבותיות למכביר שקשורת את המשיב לעבירה של סחר בנשק שמיוחסות לו בכתב האישום, ודי בהן כדי להוות ראיות לכאורה ולהצדיק את מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. לעומת זאת, ב"כ המשיב טוענת כי מדובר בראיות נסיבותיות שכולה להיות להן משמעות שונה לחלוטין מזו שמייחס להן ב"כ המבקשת, ולכן לטענתה אין ראיות לכאורה נגד המשיב.

יצוין כי במקביל לכתב האישום נגד המשיב הוגשו כתב אישום גם נגד סעיד וגם נגד ריאד, כאשר בכתב האישום נגד סעיד שהואשם ביו היתר בעבירות בנשק (נשיאה והובלה) מפורטות עיקרי העובדות שמפיקות בסעיפים 12-13 בכתב האישום שהוגש נגד המשיב, וב"כ של סעיד הסכימה לקיפון של ראיות לכאורה ועילת מעצר בעניינו של סעיד, והסכימה גם למעצרו עד תום ההליכים, וכך אכן הורה בית המשפט. גם נגד ריאד הוגש כתב אישום שמייחס לו עבירות בנשק (נשיאה והובלה) ומפיקות בו עיקרי העובדות שמפורטות בסעיפים 6-13 בכתב האישום שהוגש נגד המשיב, וגם בו הסכימה ב"כ של ריאד לקיפון של ראיות לכאורה, אך טענתו כי מדובר בראיות בעוצמה נמוכה, אולם בית המשפט הורה על מעצרו עד תום ההליכים. בהחלטות מיום 7.7.23.

על רקע האמור אבחו את תמצית הראיות נגד המשיב. עיקרו של התיק נסמך על האזנות סתר לשיחות הטלפון של מי שמכונה בכתב האישום "האחר" בספרות 593, ו-576 רשומים בבעלותו של המשיב, וממספרים אלה התקיימו כמה שיחות עם האחר שנקלטו בהאזנות הסתר ותומללו ע"י משקל.

בשיחה מספר 690 (סומן ג בתיק החקירה), שהתקיימה ביום 3.4.23 בשעה 19:59 ונמשכה כשש דקות מטלפון 593, המשיב אשר מכונה "גבר" בתמלול, מדבר עם האחר שמכונה בשמו "עודה" ומספר לו ששכח את חזר כמה ימים לפני כן מביתו של האחר עצמו אותו, אמרו לו שהוא מזמזם בכביש והוא גם מספר שהוא איה "באג" רכב שסח של בדואים שהוא מעורב באירוע. קולו של המשיב זוהה בישיחה זו ובישיחות נוספות במסגרת מפורט מיום 17.7.23 שנערך ע"י החוקר נאיל אבו רביעה, על בסיס של השוואת קולות לשיחה אחרת שמתועדת בדיסק חקירה 148803/23 שבו מוקלט המשיב שמדחה בשמו ואף מאשר את מספר תעודת הזהות שלו.

הפרטים שמסר המשיב בישיחה זו תואמים לפרטים ששמסר בדוח פעולה שנערך ע"י השוטרים רגן טל אשר סמן קול בתיק החקירה, וכן לדוח פעולה שנערך ע"י השוטרים יוסף כהן, שסומן **קנה** בתיק החקירה. מהדוחות הללו עולה שביום 31.3.23 בשעה 01:40 או בסמוך לה, סעיד נהג ברכב המאזדה החדש של המשיב שזוכר בסעיף 4 לכתב האישום, ולידו ישב המשיב, והם אכן נעצרו לבדיקה בכביש 40 לכיוון באר שבע, לאחר שהרכב עבר מנתיב לנתיב בכביש, והם שוחררו לאחר שהסבירו כי עשו כן בשל רכב שסח שנסע לידם על הכביש. מהדוחות פעולה נוספים עולה שהמשיב היה ברכב עם סעיד ושניהם חזרו מביתו של האחר. כך עולה גם מתצפיות שוטרים שכתבינו ברכב המאזדה כשהוא נוסע באותו לילה לכיוון הבית של עודה "האחר", וכך עולה גם ממצלמות עין הנץ.

באותה שיחה מס' 690 אמר המשיב לאחר שהזמזם מצפה שהאחר ישלח לו אותם, והאחר השיב לו שאינו יודע אך ישלח לו אותם. והוסף: **"אם תשלח לי את הילד של אותו יום אז נלך אני והוא נגיע ביחד אני והוא לשוב אני והוא אין בעיה"**. בהמשך אותה שיחה אמר המשיב לאחר **"אני שולח לך רכב שולח לך את הרכב שלי ההוא החדשה"**.

בשיחה אחרת, מס' 707 מאותו יום - 3.4.23, בשעה 21:40 (סומן ג בתיק החקירה), שאף היא נערכה מטלפון מס' 593, המשיב מדבר עם האחר ואומר לו **"אני שולח את הבן אדם עכשיו"** והאחר מהיר לו **"אל תתן לו את המספר שלי בכלל, תאר לו את הכניסה ואני אעמוד לידו והוא יסע אחריו כדי שאני אסמיר אותו"**, והמשיב אומר לו: **"תמקשר למספר הזה אני נתון לו את הטלפון הזה הבנות הוא בא איתי אותו יום איתי"**.

פרטים נוספים ענולים מתוך כתב האישום שהוגש נגד ריאד משלמים את השתלשלות האירועים באותו לילה, כמפורט להלן. בשעה 21:48 נסע ריאד ברכבו, ופגש בסעיד שנהג במאזדה החדשה בשבט שלום. שניהם נסעו זה אחרי זה בכביש 40 לכיוון דרום במשך כעשרים דקות. לאחר מכן, בשעה 22:18 נסע סעיד על כביש 40 בסמוך לחמלף רמת חובב שכברכת המאזדה שבה נהג 9 אקדחי "גלוק" ומחסנית תואמות לכל אקדח, כשסעיד נוסע ריאד ברכבו כדי לאבטח אותו.

באותו זמן, במקום זה מחסום דוקרינים משטרתו, והשוטרים שהיו במקום הורו לסעיד לעצור. סעיד נדמל מהשוטרים, פרץ את המחסום תוך שהוא עולה על הדוקרינים, ולבסוף נעצר לאחר מרדף, ובעת מעצרו נחפה בעין הטלפון שמספרו מסתיים בספרות 593, שרשום על שמו של המשיב. גם ריאד ברר מהשוטרים במחסום, ונעצר לבסוף ביום 22.5.23 כחודש וחצי לאחר האירוע.

הפרשנות של ב"כ המבקשת לאירועים באותו לילה, כפי שטען במהלך הדיון, היא כי בקשתו של האחר שהמשיב ישלח לו את **"הילד של אותו יום"** מכוונת לסעיד שנהג ברכב המאזדה כשאביו המשיב לידו, באותו יום שבו עוכבו לבדיקה כשהרכב שבו נסעו יזמג בכביש, כפי שמסר המשיב לאחר קודם לכן באותה שיחה. המשיב אכן ביצע את מה שהאחר ביקש ממנו, ושלה את "הילד" סעיד בנו, ואף נתן לו את הטלפון 593 כדי ליצור קשר באמצעותו עם האחר, כפי שאמר לאחר בשיחה 707. סעיד יצא לדרוכו ברכב המאזדה החדש שזכר אף הוא בשיחה 690, בשעה 21:48, כמה דקות לאחר שיחה 707

שהתקיימה בשעה 21:40. גם ריאד יצא ברכבו באותו זמן, ושניהם נסעו כעשרים דקות לכיוון דרום. בשלב מסוים סעיד נפגש עם האחר או מי מטעמו וקיבל ממנו את כלי הנשק ובכרטיסיה, ובכרטיסיה חזרה נעצרו ע"י המשטרה. הפרשנות הזאת תואמת לחלוטין את העובדות שפורטו לעיל, שאינן שנויות במחלוקת, כפי שפורטו בכתב האישום שהוגשו בפרשה זו נגד סעיד וריאד.

טענתה של ב"כ המשיב בתחילת טעיניה (בעמ' 6 לפרוטוקול מיום 1.8.23) כי לא ייתכן לטעון כי המשיב ביצע את עסקת הסחר באמצעות סעיד, כאשר אותה עסקה כלל לא מיוחסת לא לסעיד ולא לריאד בכתב האישום המתוקן, מעוררת תמיהה ומוטב היה אלמלא נטענה. זאת, מפני שכתב האישום המאוחד שהוגש נגד סעיד וריאד ביום 11.6.23 כולל עבירות בנשק (נשיאה והובלה) שמיוחסות לשניהם, ולא בכדי יוחסה להם דווקא עבירה זו, שהרי לטענת המבקשת, המשיב היא שביצע את הסחר בנשק מול האחר, ואילו סעיד וריאד רק ביצעו את הובלת הנשק עבורו.

לאחר בחינת כל הניסיונות שפורטו לעיל, אני סבור כי המסקנה הסבירה ביותר אשר מתבקשת משילוב כל הראיות הניסבותיות יחדיו, היא כי שיחות 690 ו-707 שהתקיימו באותו לילה בין המשיב ובין האחר אכן נעודו לצורך ביצוע עסקת סחר בנשק, עיסקה אשר הוצאה לפועל באמצעות סעיד וריאד שהובילו את הנשק שסוכם בעסקה בין המשיב והאחר.

חיווק ממש למסקנה האמורה, ניתן למצוא בהתנהגות המפליגה של המשיב, כאשר המשטרה הגיעה לביתו ביום 13.7.23, כמפורט בסעיפים 14-16 לכתב האישום. בבקשת המעצר נכתב כי **"ממועד האירוע שהוא הותק איתו בוצעו ניסיונות רבים לאיתורו של המשיב, עד למעצרו כעת, ונתר משלוחו חודשים אחריו הברחת כלי הנשק ע"י בנו כמפורט בכתב האישום"** (ההדגשות במקור - א.מ.), ובכתב האישום, בסעיפים הללו נטען כי המשיב החל לברוח לחלק האחרון של הבית עד שנעצרו ע"י שוטרי שדרף אחריו וקרא לו לעצור. אם אכן שיחות הטלפון בין המשיב ובין האחרו, שבוצעו עבור ליבצע העבירה בנשק שייוחסו לסעיד וריאד בכתב האישום המאוחד שהוגש נגדם, היו תמימותי, ואין להן כל קשר לעבירות הללו וסמיכות הזמנים היא מקרית לחלוטין, כפי שטענה ב"כ המשיב, מדוע המשיב החל להימלט כשהבחין בשוטרים שמייעים לביתו?

מדובר בהתנהגות מפליגה מובהקת, שאינה עולה בקנה אחד עם טענת החפוט שטען הנגאם, וכך נוסחה הלכה בנושא זה בע"פ 1119/11: **"התנהגות שאינה מתיישבת עם התנהלותו של אדם שהוא חף מפשע, היא התנהגות מפליגה, אשר מהווה אף היא חיווק לראיות התביעה... בריחה והימנעות מהתייצבות ביועדים שהמשטרה דורשת התייצבותו של פלוני, מטילות על אותו אדם חשד כבד. זו התנהגות מפליגה, אשר, אם לא נמצא לה הסבר מניח את הדעת, יכולה לשמש אפילו ראיה נסיבותית בצד ראיות אחרות לביסוס ההרשעה"** (ע"פ 1119/11 אבו סרחאן ג' מדינת ישראל (5.5.2015) פס' 68), ונראה כאלו נאמרו הדברים הללו על הנסיבות שלפנינו.

נזכר האמור, אני קובע כי עולה בדי המבקשת להוכיח כי יש בראיות שבתיק החקירה כדי לבסס סיכו סביר, אם לא למעלה מכך, להרשעת המשיב בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, ולכן יש ראיות לכאורה לאישומו של המשיב בעבירות אלה, כנדרש על פי הלכת זאדה.

באשר לעילת המעצר, בעבירות בנשק יש צידוק חזק מסוכנות סטטוטורית, שלא רק שלא הופרכה ע"י המשיב, אלא היא אף מתחזקת בהינתן עברו הפלילי של המשיב, אשר כולל גם הרשעה קודמת בעבירות בנשק, אשר בינו, ביחד עם עבירות נוספות, נגרר על המשיב עונש של 9 שנות מאסר בפועל ביחד עם עונשים נלווים.

יתירה מכך, בניסיונות שלפנינו, כאשר במשך שלושה חודשים ויותר המשטרה לא הצליחה לאתר את המשיב, וכאשר המשיב ניסה להימלט מהשוטרים שהגיעו לביתו, כמפורט לעיל, אני סבור כי צודקת המבקשת בטענתה כי קיימת גם עילה של חשש להימלטת מן הדין.

נזכר כל האמור לעיל, משכוננותי בקיפון של ראיות לכאורה ובקיפון של עילות מעצר, הן עילה של מסוכנות והן עילה של חשש להימלטות מן הדין, התוצאה היא שאני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים כנגדו בתיק זה.

ניתנה היום, כ' אב תשפ"ג, 07 אוגוסט 2023, במעמד הצדדים.